

CA VULTURUL CARE ÎȘI SCUTURĂ CUIBUL

Îți

mulțumesc, frate Sullivan. Poți să te așezi. Vă mulțumesc pentru că m-ați invitat să vin din nou aici ca să avem părtășie împreună.

Aș

vrea să vă spun că niciodată în viața mea n-am fost la o altă adunare în care să mă simt atât de bine ca aici. Nu știam că aveți o părtășie atât de minunată aici, în Ohio, și mă bucur mult pentru că pot fi și eu cu voi.

Aș

vrea să-i mulțumesc bunului meu prieten, fratele Sullivan, de la care am învățat cum trebuie să-i iubească un creștin pe ceilalți oameni. Adevărul este că-mi plac oamenii care sunt oameni cu adevărat.

Astăzi,

pe când mâncam împreună cu soția mea într-un mic restaurant, a intrat și fratele Sullivan, iar după ce ne-am despărțit de el, ea mi-a zis: „Fratele Sullivan pare a fi un om adevărat,” la care eu i-am răspuns: „Aceasta cred și eu despre el.”

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate Sullivan, pe tine și biserica ta. Voi, bărbații acestei biserici sunteți foarte norocoși să aveți un păstor ca fratele Sullivan. Pe mulți dintre frații care colaborează la această adunare nu i-am văzut niciodată, dar fiecare își cunoaște păstorul și pe cei de aici și îi reprezintă. Deci, fiți recunoscători pentru păstorul vostru și stați tot timpul

la datorie, și păstrați-vă sfinți și curați pentru Isus Hristos.

Vreau

să-i mulțumesc și directorului care ne-a facilitat obținerea acestor terenuri la Chatauqua. Zona aceasta este rece, dar în sală este foarte cald, lucru pentru care îi mulțumim acelui bărbat.

Toți

frații și surorile din Jeffersonville, din Louisville și din împrejurimi, mi-au spus că aici pot lua mesele cele mai gustoase, cu doar nouăzeci de cenți, și pot găsi camere la hotel cu un preț aproape la jumătate față de celelalte locuri. Mi-au spus că ei s-au simțit foarte bine aici, și că au avut patinoar și piscină pentru timpul cât nu erau la adunare. Este într-adevăr un loc foarte bun pentru astfel de întâlniri.

Îi

mulțumesc lui Dumnezeu pentru că se mai pot găsi astfel de locuri în America. Adunarea de aici este o astfel de ușă deschisă, este una dintre ele, de aceea, dorința mea este să fie folosită în același scop până la venirea Domnului Isus.

Eu,

soția și colaboratorii mei, vă mulțumim pentru ajutorul dat și pentru banii donați, care ne-au ajutat să plătim toate datoriile. Mi s-a spus că ați donat ceva bani și pentru mine personal, de aceea vreau să vă mulțumesc și să vă spun că eu nu vin niciodată pentru aceasta aici. Voi folosi acești bani pentru lucrarea din străinătate.

Vreau

să vă spun că eu primesc un salariu de la biserica mea - șaptezeci și cinci de dolari pe săptămână -, din banii care rămân, în timp ce donațiile de la adunări merg la lucrarea din străinătate, din țările păgâne. Astfel, când se strâng suficiente fonduri

ca să plec să predic în străinătate, și mai și rămân, banii rămași îi dăm la diferite societăți, cum ar fi: Crucea Roșie, Pana Roșie și multe alte societăți misionare. În ce mă privește, știu că în ziua judecății va trebui să dau socoteală pentru toți banii pe care îi primesc de la oameni.

Eu

nu aparțin de nici o denominațiune, ci stau în mijlocul tuturor pentru că în felul acesta pot vorbi Cuvântul pretutindeni.

Slujba

mea încearcă să adune împreună Trupul lui Hristos! Nu să unească toate denominațiunile

într-una singură, ci să-i unească pe toți frații și surorile într-un singur grup, având un singur scop, o singură inimă și un gând: să vadă venirea Domnului Isus.

Cred

că majoritatea celor de aici au nevoie de vindecare. Priviți toate aceste paturi, tărgi, scaune cu rotile, etc. Cu toate acestea, printre ei nu văd pe nici unul dintre cei care au fost aseară, deoarece Domnul a lucrat minunat și i-a ridicat pe toți: orbii și-au căpătat vederea, ologii, șchiopii, cei cu artrită, etc. s-au ridicat și au plecat sănătoși. Fie ca acest lucru să se repete și în seara aceasta, prieteni! Aceasta este rugămintea mea sinceră.

Acum

câteva minute când dădeam mâna cu câțiva prieteni, a apărut o fetiță șchioapă care mi-a amintit de o altă fetiță din Finlanda. Avea poliomeilită, de aceea avea picioarele bandajate și umbla în cârje. Când a trecut pe lângă mine, a privit în sus, în timp ce din ochisorii mici curgeau lacrimi mari. Am luat-o în brațe și în câteva clipe fetița a mers fără cârje sau vreun alt ajutor. Vedeți? A fost credința ei, ceea ce înseamnă că totul depinde de credința voastră.

Voi

trebuie să vă apropiați de Dumnezeu așa cum se cuvine. Dacă veniți egoiști sau împotriviți față de El și față de darurile divine, nu veți primi nimic.

Acesta este motivul pentru care, atunci când veniți la Dumnezeu trebuie să-l predați totul.

Priviți

la femeia cananeancă. Când a venit la Isus, El a privit-o și i-a zis: „*Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.*” (Matei 15.26).

Ce

ați fi spus voi dacă Isus v-ar fi numit căței? Desigur, ați fi răspuns: „Voi merge la o altă biserică!” Dar ea nu a făcut așa, deoarece știa cu cine stă de vorbă. Acesta este motivul pentru care i-a spus Domnului: „Așa este, Doamne, dar și cățeeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”

Asta

este. Iată ce vrea El de la voi: să vă smeriți, indiferent ce vă va cere Dumnezeu să faceți. Nu contează dacă sunteți vindecați într-o clipă, dacă vindecarea are loc puțin câte puțin, sau dacă se lasă așteptată!

Avraam

a așteptat douăzeci și cinci de ani împlinirea făgăduinței, dar în loc să slăbească în credință, el s-a întărit din ce în ce mai mult și a dat slavă lui Dumnezeu. Același lucru este valabil și pentru voi! Dacă El v-a făgăduit ceva, primiți acel lucru cu credință, pentru că dacă credeți se va împlini întocmai.

Țineți

minte ceea ce vă spun, pentru că o fac din toată inima și pe deplin conștient că tot ceea ce vorbesc este înregistrat.

Dacă

fiecare om de aici se va apropia așa cum se cuvine, de fiecare făgăduință a lui Dumnezeu, ea se va împlini. Dacă veți rămâne tari pe ceea ce a spus El, totul se va întâmpla întocmai. Eu am văzut cum cancerul a trebuit să iasă din oameni, prin credință.

Este

posibil însă să nu primiți atâta credință încât să fiți vindecați pe loc. În cazul acesta aș vrea să vă mai spun ceva: mergeți pe calea adoptării unui copil.

Ați

auzit vreodată de adoptarea copiilor?

Să

ne imaginăm pentru aceasta o tânără căsătorită care se teme că nu va avea un copil. Ea îl dorește, dar tocmai pentru că se teme că nu-l va avea, nu îl are. De ce? Pentru că așa cum spunea Iov: *„Lucrurile de care mă temeam, au venit peste mine.”* Înțelegeți? Dar să vedem ce se întâmplă cu tânăra aceea. Ea merge la medic, iar în final înfiază un copil. Dar după aceea va avea și copilul ei. Înțelegeți? Faptul că înfiază un copil, o liniștește, așa că pe urmă va avea și un copil.

Dacă

nu aveți suficientă credință să primiți vindecarea imediat, ca pe un miracol, mergeți pe calea adopției copilului. Spuneți: „Doamne, vindecarea este a mea pentru că așa ai făgăduit Tu. Acesta este motivul pentru care voi pleca de aici lăudându-Te ca și cum aș fi sănătos.”

Ce

se va întâmpla atunci? O veți primi. Trebuie s-o primiți, pentru că așa a făgăduit Dumnezeu.

El este Dumnezeu cel infinit, așa că dacă aveți nevoie de o firimitură de credință, care vă spune că veți fi vindecați, primiți-o și mergeți înainte mulțumindu-l lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că ucenicii nu au primit Duhul Sfânt în ziua înălțării Domnului, ci zece zile mai târziu, când l-au mulțumit pentru făgăduința revărsării Duhului. Când au făcut aceasta, El a venit ca un vâjâit de vânt puternic. Credeți și voi din toată inima! Țineți la aceasta!

Băiețelul de culoare din scaunul cu roțile, tânărul care stă aici și mă privește de pe salteaua aceea, băiețelul alb de aici, acest tânăr care stă pe targă și toți cei care sunteți pe cale să muriți de inimă, care nu veți mai trăi până la noapte dacă nu vă ajută Dumnezeu, tuberculoși, mâncați de cancer și toți ceilalți, indiferent de ce suferiți; dacă doctorul v-a spus că nu mai există nici o șansă și v-a abandonat, să nu vă pierdeți nădejdea pentru că Dumnezeu este încă suveran.

Credeți făgăduința Lui și primiți-o, pentru că nu l-am văzut niciodată dând greș. Am cincizeci de ani și sunt în slujba aceasta de treizeci de ani, timp în care m-am rugat pentru milioane de oameni, dar n-am văzut niciodată ca făgăduința Lui să dea greș. Când un om vine la Dumnezeu cu inima sinceră, și crede cu toată ființa lui că Dumnezeu Îl va vindeca, este vindecat.

Vă mulțumesc pentru bunătatea voastră, pentru darurile voastre și pentru tot ce ați făcut pentru mine. Nu știu ce aș putea spune mai mult decât: „Dumnezeu să vă binecuvânteze!” Pentru mine, acesta este lucrul cel mai mareț, pentru că

dacă mă binecuvântează Dumnezeu, totul va merge bine.

Va

trebui să plecăm devreme la Jeffersonville, deoarece mâine vom avea un serviciu la Tabernacol.

În

curând vom pleca în străinătate. Vom merge la Sidney, Australia, apoi în Noua Zeelandă și Africa. Nădejdea mea este că mă voi întâlni și cu bunul meu prieten, fratele Thomas, cu care nădăjduiesc să merg în primăvara aceasta în Africa de Sud. Aș vrea să-mi faceți o favoare și să vă rugați pentru mine, deoarece acesta este lucrul cel mai mare pe care-l puteți face pentru un om. Rugați-vă ca atunci când sunt în lucrare în Africa sau în alte locuri, vrăjitorii să nu aibă putere să-i tulbure pe oamenii sfinți de acolo. Eu știu că Dumnezeu îl va birui pentru totdeauna pe vrăjmaș. Să nu uitați că întotdeauna, oriunde aș merge, depind de rugăciunile voastre. Rugați-vă deci pentru mine, fiindcă și eu mă rog pentru voi. Iar dacă nu ne vom mai întâlni niciodată pe partea aceasta a râului, aș vrea să ne întâlnim chiar atunci când vom trece dincolo, în Împărăția de o mie de ani. Acolo ne vom așeza sub copacii veșnic verzi și vom vorbi despre aceste adunări din Chatauqua.

L-am

rugat pe fratele Sullivan să citească aproape tot capitolul din Scriptură, deși în seara aceasta vreau să vorbesc puțin, și numai din **Deuteronom 32.11**, din care voi lua titlul predicii: **Ca vulturul care își scutură cuibul.**"

„Ca

vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia, și-i poartă pe penele lui..."

Să

ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Câți dintre voi doresc să fie

amintiți în rugăciune în seara aceasta? Ridicați mâinile și spuneți: „Doamne, amintește-ți de mine”, pentru că El vă cunoaște inimile.

Dumnezeule

îndurător, venim smeriți, în Numele Domnului Isus, știind că nu avem nimic să-Ți dăm. Credem însă că ne vei asculta pentru că El a spus: „*Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23), și noi ne bazăm pe aceasta, Doamne.

Cercetează-ne

inimile și vezi tot ce este rău și stricat în ele.

Pentru

slava lui Dumnezeu, Te rugăm să torni în seara aceasta Duhul Tău peste noi, Doamne, în măsura cea mai mare în care L-ai turnat vreodată, pentru că bolnavii și suferinzii stau aici plini de nădejde. Poate este prima lor prezență aici și nu au văzut pe nimeni vindecat prin credință. Poate că nu au văzut niciodată împlinindu-se făgăduința Domnului Isus, dar îngăduie, Te rugăm, ca în seara aceasta inimile lor să vibreze fără măsură; fă ca Duhul Sfânt să-i atingă și să le dea credință; o asemenea credință încât să nu mai spună niciodată: „Nu!” ci să fie eliberați de toate bolile și suferințele lor.

Doamne,

ne rugăm și pentru acești lucrători ai Evangheliei: pentru fratele Sullivan și toți ceilalți care ne-au stat alături cu credință în această adunare. Te rog să le întărești lucrarea, Doamne, astfel încât de mâine să meargă la amvoanele lor cu o ungere proaspătă. Ajută-i să predice Evanghelia cum n-au mai făcut-o niciodată până acum, astfel încât inima fiecărui ascultător să fie umplută de credință. Îngăduie, de asemenea, ca lucrarea lor să fie însoțită de semne mari și minuni, ca să dovedească apropiata venire a Domnului.

Nu-i

uităm nici pe cei ce sunt acasă și zac în pat sau sunt în spitale, și din pricina aceasta nu au putut să vină în adunare.

Doamne,

Dumnezeul îndurării, tu ai și acum îngeri pe care poți să-i trimiți să fie alături de ei, de aceea Tu rugăm să faci aceasta pentru vindecarea celor bolnavi și neputincioși.

Salvează

tot ce este pierdut, Doamne, și umple-i cu Duhul Tău pe cei care n-au fost umpluți.

Te

rugăm și pentru fiecare adunare și biserică de pe pământ, ca să îngădui să vină o vreme când inimile noastre vor fi una pentru venirea Domnului Isus.

Fii

de partea noastră și binecuvântează Cuvântul Tău care a fost citit. Îngăduie ca în seara aceasta să se împlinescă Scriptura care spune: „*Cuvântul Meu...nu se întoarce la Mine fără rod.*” (Isaia 55.11). Dăruiește-ne aceasta, Doamne, pentru că o cerem în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Pentru

câteva minute voi vorbi puțin despre acest Cuvânt, timp în care aș vrea ca fiecare păcătos de aici să se pregătească și să aibă credința de a-L primi pe Isus ca Mântuitor personal.

Eu

am mai vorbit despre subiectul acesta în Kentucky și cred că o dată l-am avut și în Tabernacol: „Ca vulturul care își scutură cuibul și zboară deasupra puilor.” Noi știm cu toții că aceste cuvinte

au fost spuse de Iacov, iar fratele Sullivan tocmai ni le-a citit din Cuvântul sfânt.

Odată

când am citit aceste cuvinte, m-am întrebat: „De ce își compară Dumnezeu moștenitorii cu vulturii?” Desigur, El a avut un motiv ca să facă aceasta, și voi știți că El însuși Se compară cu un vultur. El este marele Iahveh, Vulturul.

Și

pentru că prima mea Biblie a fost natura, am studiat atent vulturul. În vremea aceea eram foarte tânăr, iar părinții mei nu erau creștini. Pe atunci aveam o singură Biblie: natura. Astfel, urmăream animalele, florile și vedeam cum toată viața aceea cădea în țărână, pentru ca primăvara să se ridice din nou.

Urmăream

copacii și vedeam cum în septembrie seva lor cobora în rădăcină, înainte de venirea iernii. O, desigur, undeva există o Inteligență care face ca seva aceea să coboare jos în rădăcină, pentru că dacă n-ar face aceasta ar îngheța și astfel copacul ar muri.

Cine

îl îndrumă pe copac să-și tragă seva înapoi când vine primăvara? Eu spun fără nici o umbră de îndoială că în spatele tuturor acestor lucruri există Ceva. Și când spun aceasta, nu mă refer numai la natura pomului, ci la o Inteligență care coordonează totul.

Eu

stăteam adesea și priveam diferența dintre copaci, viața păsărilor și a animalelor, felul lor de a trăi și cum le poartă Dumnezeu de grijă tuturor.

Apoi

am început să studiez vulturul și am aflat că există patruzeci de specii diferite de vulturi.

Cuvântul

„vultur” înseamnă „cel care sfâșie cu ciocul.” Vulturul nu mănâncă mortăciuni, ci își ucide singur prada și apoi o mănâncă. Am observat, de asemenea, că vulturul zboară foarte sus. Pe pământ nu există nici o pasăre care să-l poată urmări pe vultur. Zboară atât de sus încât dacă vreun șoim s-ar încumeta să-l urmărească, s-ar descompune în aer. Nici ochii șoimului nu se pot compara cu ochii vulturului. Dacă vreo pasăre ar încerca să-l urmărească pe vultur, ar muri la jumătatea distanței, deoarece pentru a zbura atât de sus ar trebui să aibă o construcție deosebită. Da, totul trebuie să fie deosebit, începând de la naștere, pentru că numai așa va putea rezista la o asemenea altitudine.

La

fel este și biserica. Omul născut din nou din Duhul lui Dumnezeu este o persoană deosebită. Nașterea lui trebuie să fie deosebită ca să poată rezista împrejurărilor: slavei și puterii spre care îi conduce Dumnezeu pe copiii Săi. Dar ochii lor sunt foarte ageri – la fel ca ai vulturului.

Astfel,

dacă vulturul, care zboară atât de sus, nu ar avea vederea bună, altitudinea aceea nu i-ar folosi la nimic. Dar el vede mai departe decât orice altă pasăre.

Acesta

este motivul pentru care Dumnezeu își aseamănă prorocii cu vulturii. De ce aceasta? Pentru că cu cât se ridică mai sus, văd mai departe. Astfel, prorocul se ridică și vede lucrurile care vin, apoi se întoarce și îi avertizează pe oameni.

Vulturul

are și aripi foarte puternice, iar penele nu-i pot fi smulse nici chiar cu cleștele. Dacă n-ar fi atât de bine prinse, s-ar desprinde și ar cădea la altitudinea aceea și prin furtunile prin care zboară. Deci el are aripi foarte puternice, iar eu voi asemăna aceste aripi cu Vechiul și Noul Testament, pe care laHVeH Vulturul ni-l desfășoară înaintea ochilor.

O altă calitate a vulturului este că întinerește. Astfel, atunci când îmbătrânește se întâmplă ceva ciudat: el devine din nou tânăr. În vremea când i-am urmărit prin munți, am fost foarte uluit să constat că vulturii întineresc de mai multe ori.

Aș vrea să compar aceasta cu o trezire.

Astfel, îmi aduc aminte de prima trezire pentecostală la care am fost în vremea când era un tânăr predicator baptist. Mă aflam la Miahawoks, Indiana, unde se ținea o conferință. Dacă nu mă înșel, denominațiunile se numeau „P.A. of W.” și „P.A. of J.C.”. Cred că voi, pentecostalii, vă mai amintiți.

Eu m-am dus acolo gândindu-mă cu n-ar fi rău să intru și să ascult ce se vorbește. Dar când am intrat, cineva a strigat: „Toți predicatorii sunt rugați să vină pe platformă.” Eram cam trei sute. În ziua aceea am auzit predicatori tineri care vorbeau despre venirea Domnului Isus și despre tot ce a făcut El când a fost pe pământ. Erau studenți, oameni maturi și bărbați umpluți cu Duhul Sfânt. Desigur, comportamentul lor nu era prea potrivit pentru biserică, deoarece strigau și țipau, lucru pe care eu nu l-am putut înțelege.

În

seara aceea, cel care ne-a invitat pe platformă a spus: „L-am ales prezbiter pe „Cutare”.” Imediat, bietul bătrân a urcat șchiopătând pe platformă. Nu știu dacă era șchiop sau nu, dar era îmbrăcat cu o haină lungă, de predicator de modă veche, cu guler de catifea. Dacă nu mă înșel, noi îi ziceam: „haină cu coadă de porumbel”. Bătrânul avea foarte puțin păr pe cap, iar haina de pe el era veche. Imediat ce a urcat pe platformă, bătrânul a deschis Biblia și a citit din Iov 7, dacă nu mă înșel:

„Unde

erai tu când am întemeiat pământul; atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” (Iov 38.4,7).

În

vremea aceea aveam doar 23 de ani și eram cel mai tânăr predicator de pe platformă. Privindu-l pe bătrân, îmi ziceam: „De ce or fi pus un om atât de bătrân în fața a o mie cinci sute de oameni, când îi au pe tinerii aceștia foarte bine pregătiți?”

Dar

bătrânul a schimbat subiectul predicii, așa că dacă tinerii vorbiseră despre cele de pe pământ, el a început să vorbească despre cele din ceruri. A vorbit cam zece minute, timp în care L-a arătat pe El în ceruri, de la a doua Sa venire până la curcubeul de la orizont. Apoi s-a întâmplat ceva cu el, așa că a sărit în sus și-a lovit călcâiele unul de altul și a strigat: „Urraaa! Slavă lui Dumnezeu!” Avea cam atâta spațiu cât am eu aici, dar el a început să sară și să strige: „Tot spațiul acesta nu-mi ajunge să predic!”

Privindu-l,

mi-am zis: „Dacă El face aceasta cu un bătrân, ce va face cu mine? O, aș vrea să am și eu ceea ce a primit el!”

El

îți redă tinerețea.

Vulturii

Își reînnoiesc foarte des puterea și întineresc, pentru că sunt păsări deosebite din toate punctele de vedere. Dumnezeu este Cel care i-a creat astfel, iar eu îi admir în mod deosebit.

Acum

vreo cinci ani am fost la târgul din Cincinnati și am luat-o cu mine și pe fiica mea , ca s-o duc la grădina zoologică, în timp ce soția era cu fiica noastră mai mare, Rebeca. Ele s-au dus să vadă o maimuțică ce se afla într-o încăpere. Eu am luat-o pe Sara și pentru că nu suportam mirosul de acolo, ne-am dus împreună după deal.

Deodată

am auzit niște zgomote ciudate, așa că am luat-o pe micuța Sara de mână și am mers să vedem ce este. Curând fetița a strigat: „O, tăticule, ce pasăre uriașă!”

Vulturul

este cea mai mare dintre toate păsările. Uneori, femela, care este mai mare decât masculul, poate avea deschiderea aripilor de aproape 4 metri.

Cineva

prinsese acel vultur mare și îl închiseseră într-o cușcă. Niciodată n-am simțit mai multă milă pentru o pasăre. Dacă aș fi putut să-l cumpăr, aș fi făcut-o. Pe față și pe cap avea pene, iar vârfurilor aripelor erau rănite și sângerau. El zăcea pe jos. Apoi l-am văzut cum s-a ridicat, s-a dus în partea cealaltă a cuștii, de unde a început să alerge ridicându-și aripile și s-a izbit cu capul și aripile de zăbrele. A căzut din nou cu gâtul sucit, dar s-a ridicat și a alergat în partea cealaltă a cuștii și s-a izbit din nou de zăbrele, astfel

Încât a început să sângereze și mai tare.

Am

privit spre ochii lui istoviți și ațintiți spre cer și mi-am zis: „Ce păcat! El este o pasăre a cerurilor. A fost făcut să zboare pe cer, dar iată-l stând acolo captiv!”

Un

om viclean îi întinsese o cursă și îl prinsese. „O”, mi-am zis privind-l din nou, „aceasta este cea mai jalnică priveliște pe care am văzut-o vreodată!”

Mă

gândeam că mi-aș da bucuros salariul pe mai multe săptămâni ca să-l pot cumpăra și apoi să-l eliberez, deoarece el n-a fost făcut să trăiască într-o cușcă, ci ca să zboare liber.

O,
era îngrozitor!

Privindu-l

gândurile mi s-au îndreptat spre fiii și fiicele lui Dumnezeu care au fost născuți să fie fii și fiice de Dumnezeu, dar se îmbracă imoral, fumează și beau.

Când

vezi pe cineva care a fost născut să fie fiu sau fiică de Dumnezeu și este rob de lume și de plăcerile ei, este ceva mult mai îngrozitor decât vulturul acela din cușcă.

Da,

lumea i-a înrobit pe oameni, iar barierele denominaționale îi împiedică să fie ceea ce a vrut Dumnezeu când i-a așezat pe pământ, adică fii și fiice de Dumnezeu.

Este

o priveliște jalnică să-i vezi atât de lipsiți de ajutor – în aparență -, înlănțuiți de păcat, înecându-și creierul în cârciumă, umblând să-și caute pacea și liniștea din loc în loc, de la o distracție la alta, când în realitate Dumnezeu este singurul care poate să îi mulțumească.

Dumnezeu

I-a făcut pe om să înseteze după El, de aceea omul însetează tot timpul după ceva. Dar această sete nu poate fi potolită de lucrurile lumii, de aceea nu veți fi niciodată mulțumiți până când acel loc nu va fi ocupat de Dumnezeu.

Și

Dumnezeu îi aseamănă pe moștenitorii Săi cu vulturii.

Haideți

să privim acum un alt obicei al vulturului. Când își face cuibul, vulturul și-l așează foarte sus. Eu i-am privit cum merg în locul cel mai înalt pe care-l găsesc ca să-și facă cuibul.

Aceasta

este o asemănare bună cu biserica Dumnezeului celui viu, care are cele mai înalte năzuințe, cele mai înalte gânduri, cele mai sfinte lucruri și stă departe de legăturile lumii. Da, biserica își are adăpostul pe culmea cea mai înaltă, pe Calvar, unde este crucea Domnului Isus.

Acolo

Își așează vulturii cuibul.

Ce

diferență este între ei și găină; între creștinul adevărat și acest frate denominațional.

Găinile

își fac cuibul oriunde, dar cu toate acestea nimeni nu poate spune că ele nu sunt păsări; pentru că sunt. Cu toate acestea, ele nu știu nimic despre ceruri și nu au fost niciodată acolo.

Vedeți?

Sunt bărbați și femei care pretind că sunt creștini și cu toate acestea sunt reci, formali și indiferenți. Ei habar nu au ce înseamnă să fii înălțat în Duhul lui Dumnezeu, prin botezul Duhului Sfânt. Așa ceva i-ar omorî pentru că nu au fost făcuți pentru aceasta și nu ar putea suporta.

Ei

trebuie să se nască din nou, din Duhul Sfânt care le schimbă toată gândirea și îi face fapte noi în Hristos Isus, deoarece când ești născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, devii o făptură nouă.

Încă

ceva: Găinii nu-i pasă de pui. Ea își face cuibul pe pământ, așa că la puii ei pot ajunge șerpii, șobolanii și nevăstuicile.

Da,

iată ce face predicarea „îndulcită”: le permite oamenilor să meargă la rock; le permite femeilor să poarte aceste haine imorale și diaconilor să fumeze. Dar ce s-a întâmplat prin aceasta? Îi conduce direct la șobolanii și șoarecii iadului,

care le mănâncă sufletele și îi condamnă. De aceea: orice predicator, orice biserică sau denominațiune care încearcă să construiască o adunare de credincioși pe altceva decât pe Stânca cea tare a Cuvântului lui Dumnezeu, este pe o cale greșită, iar membrii ei vor pieri împreună cu acea biserică sau denominațiune.

Dar

cât de diferit este vulturul! El își face cuibul atât de sus încât dacă vreun șobolan ar încerca să urce până acolo, și-ar rupe gâtul.

O,

îmi place aceasta! Dumnezeu își așează atât de sus copiii față de lucrurile lumii, încât șobolanii iadului nu pot să ajungă până la ei. Da, El este o Pasăre deosebită care se îngrijește de puii Săi.

Un

predicator al Dumnezeului celui viu nu va sta liniștit la amvon până nu va predica adevărul curat al lui Dumnezeu. Dacă va trebui să scoată afară toate găinile, el va sta pe Cuvântul curat – nu pe stânca Gibraltar , ci pe Stânca veacurilor.

Aceasta

este credința. Ea nu se poate odihni pe nisipurile mișcătoare ale teologiei omenești, ci are un adăpost veșnic: Stânca cea neschimbătoare a veacurilor, unde este ferită și poate rezista oricărui val.

Mormântul

este deschis, dar voi priviți peste mare, la Cel care a zis: „*Eu sunt învierea și viața.*” (Ioan 11.25a).

Rămâneți

acolo!

Dar

găinile sunt altfel. Obiceiurile și hrana lor sunt cu totul altele.

Înainte

de a-și face cuibul, vulturul caută locul cel mai potrivit pentru acesta, după care începe să care crenguțe rezistente. Uneori, el intră în crăpătura unei stânci și vânează de acolo.

La

fel este și Biserica adevărată a Dumnezeului celui viu. Ea intră în crăpătura din coasta lui Isus, Stâncă veacurilor, care a spus: *„Pe această piatră (Stâncă) voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”* (Matei 16.18).

Șobolanii

lumești, urâciunile lumii, etc., care vor să-i tragă afară pe cei ce sunt acolo, nu pot ajunge la cei aleși pentru că Dumnezeu este Cel care Își sfințește poporul, îl umple cu Duhul Sfânt și îl așează acolo sus, făcându-l diferit de ceilalți oameni.

După

ce și-a adunat toate crenguțele... O, vulturii sunt adevărați arhitecți! Ar trebui să vedeți un vultur care-și construiește cuibul. El apucă vârfurile crengilor și le îndeasă unde sunt găuri. După ce face aceasta, aduce ierburi lungi și ciulini, pe care îi împletește în cuib, astfel încât să nu se miște nici o crenguță. Apoi aduce blană de iepure, dacă a ucis iepuri, sau blană de miel, dacă a ucis miei, și le așează în cuib ca să fie călduros și moale.

Așa

face și Dumnezeu pentru poporul Său. Amintiți-vă când ați venit prima dată la Dumnezeu cel viu! Eu îmi amintesc seara în care L-am primit pe Hristos ca Mântuitorul meu personal. Mă simțeam atât de bine încât mi se părea că plutesc în aer. M-am întors la Domnul într-o mină veche de cărbune. Când am intrat acolo nu știam nimic despre „a striga” sau „a-L lăuda pe Domnul.” Dar când am fost atins de harul Lui, nu m-a mai interesat nimic altceva decât El. Am luat o carte de cântări și am început să mă uit prin ea, apoi am început să citesc în Biblie.

Când m-am întors acasă,
mama m-a întrebat: „De ce ești atât de neliniștit?”

„N-am nimic, mamă,” i-am răspuns eu, după care m-am dus în spatele casei, m-am urcat pe o șină și mă gândeam că mă simt atât de bine încât aș putea zbura spre cer. Apoi am început să sar în sus cât puteam de tare și să strig din toate puterile. O, mă simțeam atât de bine!

Fraților, când ești născut în casa Dumnezeului celui viu, ai o senzație deosebit de plăcută, pentru că El îți dă acest simțământ. Domnul pregătește un loc plăcut în care să se nască puii Săi de Vultur, iar eu sunt nespus de bucuros pentru că sunt unul dintre ei.

Astfel, când se nasc micuții, mai bine zis când ies din ouă, patul lor este cald și moale, așa că totul în jurul lor este plăcut și bun.

Apoi, când încep să le crească penele, vulturul știe sigur că ei nu vor fi niște păsări care să umble pe jos. Voi știți că și cu Dumnezeu este la fel. El nu vrea ca noi să umblăm pe

jos, legați de lume.

Atunci vulturul ia o
decizie: să nu-și lase puii să devină ca găinile.

Sunt fericit pentru că și
Dumnezeu face același lucru: El nu vrea să fiți găini, nici să rășchiați în
gunoi, ci vrea să fiți vulturi.

Vulturul își îngrijește
puii până consideră că le-au crescut destule pene. Atunci intră în cuib, aruncă
blana de iepure sau de miel, și astfel micuții vulturași se trezesc că stau pe
niște bețe și ghimpi. De ce face vulturul aceasta? Pentru că nu vrea ca puii
lui să se adapteze la viața din cuib.

Același lucru îl face și
Dumnezeu cu Biserica SA. Da, El aruncă asupra ei încercări și neazuri, pentru
că Cuvântul Său spune: *„Căci Dumnezeu pedepsește pe cine-l iubește, și bate
cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.”* (Evrei 12.6).

De ce? Pentru că nu vrea
să te adaptezi vieții din lumea aceasta. Poate te aruncă pe patul suferinței
sau vei avea probleme cu inima. Ce este aceasta? Te pune pe ghimpi.

Peste tot în jur sunt numai
ghimpi, așa că micuțul vultur nu mai poate suporta. Uneori, el se umple de
răni, deoarece de câte ori vrea să se așeze este înțepat de vreun ghimpe.

Fiecare dintre voi, care a
trecut prin experiența nașterii ca vultur al lui IaHVeH, știe despre ce vorbesc,

ghimpii fiind încercările și ispitele prin care suntem trecuți.

Fiți atenți! Dumnezeu cel

Atotputernic L-a luat pe Fiul Său și L-a dus în pustie, după care i-a dat mână liberă diavolului ca să-L încerce. Desigur.

Astfel, fiecare fiu care

vine la Dumnezeu este încercat și pedepsit de El. Cum? Prin probleme și neazuri – faliment.

Totul merge rău, nu-ți mai ies socotelile, prietenii te părăsesc, etc. vedeți?

Un ghimpe aici, un ghimpe dincolo, dar ține minte: Dumnezeu te încercă pentru că îți pregătește ceva.

Îmi amintesc că într-o zi

tata a venit și mi-a zis: „Împachetează-ți lucrurile și cară-te de aici cu religia ta cu tot!” Și așa am făcut, dar niciodată nu mi-a părut rău pentru aceasta.

Bătrânul vultur își vede

puii plini de răni – poate așa sunteți și unii dintre voi în seara aceasta: suferinzi – înțepați de o mulțime de ghimpi – și alergând înapoi și încolo prin cuib. Atunci vine mama și începe să strige la ei, adunându-i pe toți într-un loc, cu o singură inimă. Vedeți, ea vrea să-i învețe limbajul vulturilor.

Același lucru Îl vrea și

Dumnezeu: să-l învățăm limbajul.

Apoi vulturul se

pregătește să-i ia la primul zbor. Pentru aceasta se așează pe cuib și strigă la ei până învață limba și îi răspund. Îmi place aceasta. După aceea, când puii

sunt strânși toți la un loc, își desface aripile. Văzând-o, puii privesc în sus și spun: „Mamă, nu știam că ești atât de mare.”

Ați ajuns vreodată în situația ca doctorul să vă spună că nu mai aveți mult de trăit și să vă gândiți că totul este dus? Dar chiar atunci s-a întâmplat ceva: ați văzut desfășurându-se înaintea voastră Vechiul și Noul Testament, astfel încât ați putut spune: „Câte de mare ești! O, cât de mare ești!”

Tu n-ai știut niciodată cât de mare este El, până nu ți-ai ridicat ochii bolnavi și L-ai privit pe IaHVeH Vulturul stând acolo și spunând: „*Eu sunt Același ieri, azi și în veci.*” O, ce mare ești, IaHVeH Vulturul!”

Vedeți? Atunci puii încep să învețe și s-o privească mai atent pe mama lor.

Ați privit vreodată stelele? V-ați întrebat cum este posibil ca fiecare să stea la locul ei? V-ați gândit vreodată cine controlează această planetă și cum stă ea pe orbită? V-ați gândit cum este posibil ca știința să spună cu douăzeci de ani înainte când va avea loc o eclipsa de soare sau de lună?

„O, cât ești de mare! Cât ești de mare!”

El controlează soarele; El controlează apa; El controlează totul, pentru că este marele Dumnezeu, iar noi ne ridicăm ochii și privim spre El ca să-l vedem măreția.

Aceasta vrea să facă El
când desfășoară înaintea noastră Vechiul și Noul Testament – parcă ne spune:
„Uitați-vă la Mine cât sunt de mare!”

Și mama vultur bate din
aripi în sus și-n jos. Eu am urmărit adesea această scenă cu binoclul. Micuții
vulturi privesc aripile ei imense și șușotesc: „O, mama noastră este o pasăre
extraordinară!”

La fel se întâmplă cu un
om care l-a primit pe Hristos ca Mântuitorul Său personal, după care privește
în sus ca să vadă cât de mare este Dumnezeu.

Vulturul hotărăște că puii
lui au destule pene ca să zboare.
Totuși, este posibil ca ele să nu fie încă prinse bine, așa că dacă i-ar
pune să zboare așa, și-ar rupe gâtul.
Acesta este motivul pentru care îi adună pe toți într-un loc, vorbindu-le în
limba lor. Apoi se ridică deasupra lor și începe să bată din aripi. De ce face
aceasta? Ca să-i învețe. Ei s-au născut la adăpost în crăpătura stâncii, iar
aripile mamei lor produc un vânt puternic.

Acum priviți. În Vechiul
și în Noul Testament, îl vedem pe același Dumnezeu din totdeauna. El este
Dumnezeul lui Avraam; El este Dumnezeul lui Moise; El este Dumnezeul lui Iacov;
El este Dumnezeul apostolilor; El este Dumnezeu sus pe acoperiș și jos în
pivniță; El este Dumnezeu pentru totdeauna. Da, El stă acolo, în acel vânt
puternic, același Dumnezeu care l-a condus pe Moise prin pustie și i-a scos pe
cei trei tineri evrei din cuptorul încins. Același Dumnezeu trimite acum putere
din aripile Sale, pentru a sufla fiecare pană slabă de pe tine. Știți de ce nu
poate să își ia zborul biserica de azi? Pentru că are prea multe pene slabe,
prea multe lucruri lumești; așa că, dacă ar sufla toate penele slabe de pe voi,
ați rămâne fără nici o pană, goi.

Bătrânul Vultur stă acolo
și-i curăță, iar ei îi vorbesc în limba Lui.

El le descoperă înainte
Vechiul și Noul Testament și le arată că este Același Dumnezeu. Desigur!
Aceeși putere, același IaHVeH, care se poartă la fel cu fiecare din copiii
Lui.

Vulturul nu se schimbă; el
dă întotdeauna aceleași învățături puilor săi. Astfel, le spune: „Copii, n-ați
mai fost niciodată într-un asemenea zbor, dar nu mă tem să vă iau cu mine
pentru că sunteți vulturi. Săriți pe aripile mele!” Apoi se întoarce și întinde
aripile imense. Micuții vulturi sar repede pe aripile mari și fiecare se prinde
bine cu ciocul de penele mamei și se țin cât pot de bine cu piciorușele pe
aripile ei.

Iată cum vii la Hristos:
ținându-te de cruce cu duhul, trupul și sufletul tău. În felul acesta ești gata
să-ți iei zborul ținându-te de fiecare făgăduință a lui Dumnezeu.

Astfel, știi că dacă
Dumnezeu este Vindecător în Vechiul Testament, este Același Vindecător și în
Noul Testament, deci și astăzi. Prinde-te bine de El, cu duh, suflet și trup și
fii gata pentru zbor. Nădejdea mea este că și în seara aceasta se va întâmpla
acest lucru. Ține-te bine, pentru că penele tale sunt rezistente.

Fiecare pui de vultur este
fericit atunci, pentru că știe că e vultur; că a fost născut să fie vultur. El
vede că este la fel ca mama lui.

Deci puii se prind bine cu

ciocurile: „În ordine, mămico! Să mergem!”

Atunci vulturul merge pe marginea cuibului, se ridică în aer, apoi plutește cu puii prinși de aripi, înălțându-se tot mai sus, tot mai sus, până nu se mai zărește.

Prin binoclu am putut să-i văd doar ca niște puncte. Știți ce face vulturul când ajunge cu puii sus, sus? Își scutură aripile până când îi dă jos pe toți, deoarece sunt vulturi, și ca urmare pot să se descurce. Dacă ar fi găini, ar muri, dar pentru că sunt vulturi sunt făcuți pentru aceasta.

După ce te-ai rugat și ți-ai rostit rugăciunea credinței, după ce L-ai primit pe Hristos ca Vindecător personal, nu mai are nici o importanță ce spun oamenii; dacă ești un vultur, te ții numai de făgăduințele lui Dumnezeu. Atunci nu mai are importanță ce se petrece în jurul tău: pot sta lângă tine cincizeci de doctori și toți să-ți spună că vei muri – tu nu-i vei crede, pentru că ești vultur și cunoști făgăduința Lui.

După ce se scutură de pui, vulturul le spune: „Gata, copii, descurcați-vă acum! Nu ați mai zburat niciodată până acum și nu aveți experiență de seminar, dar nici nu aveți nevoie de ea! Dați doar din aripi și totul va fi bine!” Îmi place aceasta.

„Dați din aripi și va fi bine!” Ei nu se tem pentru că sunt vulturi și nu se sperie de fanatism. De ce? Pentru că bătrânul vultur, mama lor, zboară tot timpul în jurul lor, urmărindu-i. Totul este bine pentru că ei se încred în protecția mamei lor și în puterea ei. Dacă vreunul își pierde echilibrul și iese din rândul celorlalți, ea îl ia imediat pe aripile ei puternice și îl duce înapoi. Amin.

Așa este. Nu vă faceți griji și nu vă speriați de fanatism, pentru că în inima voastră există Ceva care vă încurajează tot timpul și vă spune: „Dumnezeu este întotdeauna aici! Nu vă voi părăsi și nu vă voi lăsa orfani!” Da, El vă va aduce înapoi în puterea și îndurarea lui Dumnezeu, pentru că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci; pentru că cele două aripi ale Sale sunt pline de putere și de îndurare.

Apoi, mama vultur se îndepărtează puțin de pui, urmărindu-i tot timpul cu atenție. Dacă vreunul dintre ei greșește, dacă nu zboară bine, ea se duce sub el, îl ia pe aripi și îl duce înapoi lângă ceilalți. O, ei sunt atât de sus, iar ea zboară atât de repede ca să-i prindă pe cei care o iau greșit, încât nu se poate întâmpla nimic. Ea poate zbura de o sută de ori mai repede decât poate să cadă puiul. Îl ia pe umeri și-l duce înapoi lângă ceilalți.

Noi n-ar trebui să-l judecăm niciodată pe un frate care greșește. Amintiți-vă că mama îl va ridica din nou. Așa este. Dacă este vultur, el va trebui să se întoarcă între ceilalți, pentru că ea îl va aduce negreșit între frații lui.

Fiecare trebuie să aibă grijă de aripile lui. Când se află în aer și dau din aripioarele mici, puii de vultur au o trezire. Unde? Acolo unde nu sunt nici șobolani, nici șopârle, nici broaște și nici alte animale care le-ar putea face rău.

O, îmi place să mă ridic deasupra umbrelor! Doresc ca Domnul să mă așeze sus, deasupra umbrelor, acolo unde locuiește Fiul lui Dumnezeu, în Împărăția Sa plină de slavă. Acolo aș vrea să mă ducă Dumnezeu. Să mă scoată din toate aceste griji lumești și să mă ridice deasupra umbrelor, în cerul albastru; să știu că ochiul lui Dumnezeu mă veghează.

Găina nu știe nimic despre toate acestea. Ea nu știe ce să facă. O, pot să mi-i imaginez pe acești tineri vulturi cum zboară acolo sus, iar jos, un grup de găinușe care scormonesc într-o grămadă de gunoi, privesc în sus și zic (fratele Branham le imită): „Ce fanatici!”

Vedeți? Găina nu știe ce fac vulturii acolo sus. Ea nu poate ajunge atât de sus, pentru că nu-și poate ridica picioarele ca să zboare de pe pământ.

La fel este și cu oamenii.

Uneori sunt atât de lumești încât se încred în cuvântul omului, în loc să se încreadă în cuvântul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu a spus așa și aceasta este totul; iar vulturii Îl cred. Pe mine nu mă interesează ce fac găinile, dar știu că vulturii cred fiecare Cuvânt despre care Dumnezeu a spus că este Adevărul. Ei se încred numai în El. Astfel, dacă Domnul a spus că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*”, ei răspund: „Amin!”

Dacă Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*”, ei răspund: „Amin!” pentru că cred.

Vedeți? Prin aceasta, ei sunt încercați de Dumnezeu.

Odată, am auzit o poveste despre un fermier care voia să pună o cloșcă.

Cred că toți cei prezenți știu ce înseamnă aceasta. Și fermierul acela avea un ou lipsă, așa că a pus sub

găină un ou de vultur.

Cam acesta este raportul:

unul într-un grup. Astfel, când puiul acela a ieșit din ou, era un străin printre ceilalți.

Așa se întâmplă și atunci
când se naște un vultur aici pe pământ.

O, micuțul vultur nu știa
ce să facă, pentru că nu înțelegea limba fraților săi. Cloșca umbla pe afară,
scormonea prin gunoaie și bombănea tot timpul: „Cloc, cloc, cloc! Zilele
minunilor au trecut! Nu mai există vindecare divină. Toate flecăriile acestea
despre Duhul Sfânt sunt doar fanatism!”

Dar puiul de vultur nu putea
înțelege aceasta. Privind în jur, el se
întreba adesea: „Oare de ce mă aflu aici? De ce nu trebuie să privesc în
sus? De ce acest lucru a fost valabil numai pentru alte timpuri?”

Nu putea înțelege acele
cuvinte pentru că lui îi plăcea să privească în sus. De ce îi plăcea să privească
spre cer? Acolo era casa lui, pentru că era vultur. Da, casa lui nu era pe
pământ.

Ați văzut vreodată un
asemenea pui de vultur? Eu am fost unul dintre ei.

Și vedeți? Primul lucru pe
care l-a auzit în curtea găinilor și nu l-a înțeles , a fost cloncănitul

găinii. Nu putea înțelege nici hrana pe care o mânca găina și puii ei. Întotdeauna când vedea ce mănâncă ei, i se întorcea stomacul pe dos.

Așa se întâmplă și cu un creștin adevărat dintr-o biserică formală. Când vede hrana celor de acolo: jocuri de noroc, jocuri de cărți, dineuri în cinstea predicatorului și multe altele care nu vin de la Dumnezeu, i se face rău.

Și iată că într-o zi, pe când alerga singur prin curte și privea în jur, puiul de vultur a rămas uluit. Ceilalți pui ciuguleau pe jos, dar de sus, din ceruri, a apărut mama vultur, care venea după el să-l ia de acolo.

Sunt atât de fericit pentru că într-o zi El m-a găsit și pe mine. Nu eu L-am găsit pe El, ci El m-a găsit pe mine. Eu am știut tot timpul că undeva este ceva. Da, atunci când toți îmi spuneau că vedeniile sunt de la Diavolul și că vindecarea divină este de fapt autosugestie, în inima mea era Ceva, Ceva care-mi spunea că ei nu au dreptate, că se înșeală.

Mama vultur zbura deasupra, căutându-și puiul pierdut. Și deodată l-a văzut și a început să-l strige, iar puiul și-a dat seama că îi înțelege graiul.

Vulturul a strigat: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” La care micuțul a răspuns imediat: „Cred și eu aceasta!”

Apoi vulturul a făcut încă un ocol și a strigat din nou: „Tu nu ești o găină, ești puiul meu!”

Îmi place atât de mult
aceasta! Aleluia!

„Tu nu ești dintre găini;
ești puiul meu.”

Mama vultur s-a uitat bine
la el și și-a zis: „Am să-l încerc ca să fiu sigură că nu mă înșel.”

Vedeți? Dumnezeu își
încearcă de fiecare dată copiii prin Cuvânt.

Astfel, mama vultur a
strigat din nou:

„Dacă ești vultur și ai
credință...”

„Mămico”, a răspuns puiul,
„ce să fac ca să ies de aici?”

„Nu trebuie decât să sari
și să bați din aripi, pentru că ele te vor ridica.”

Da, sari, aleargă la altar
și folosește fărâma de credință pe care o ai, pentru că atunci vei vedea ce se
va întâmpla. Dacă ești bolnav, pe moarte chiar, aleargă la Calvar. Folosește-ți
credința și atunci vei vedea ce se va întâmpla.

Și puiul a sărit pentru că
era vultur. Dacă ar fi fost găină, ar fi spus:

„N-ai să mă vezi niciodată
cocoțat acolo cu grupul acela la holly-rollers! N-ai să mă vezi cu fanaticul
acela, nici în fanatismul de acolo! Nu, nu!” Dar el era vultur, de aceea păzea
Cuvântul.

Când Biblia spune ceva,
orice creștin adevărat răspunde: „Amin!” pentru că Duhul Sfânt l-a născut în
Acela care a scris Cuvântul.

Deci micul vultur a
început să-și agite aripile și a sărit cât a putut de sus. Nu îl interesa
faptul că puii de găină îl vor numi „holly-roller”. El se supunea Cuvântului
care-i fusese spus. Când a sărit și și-a ridicat picioarele de pe pământ, puiul
de vultur a avut o senzație foarte plăcută. Apoi a aterizat lângă gard, în
mijlocul organizației pentecostale care își îngrădește găinile și le spune: „Să
nu aveți nici o legătură cu grupul acela!”

Vedeți? Exact așa se
întâmplă și astăzi.

Dar mama puiului de vultur
a venit din nou și a zis: „Fiul meu, va trebui să sari și mai sus, pentru că
altfel nu vei ajunge niciodată la mine!”

Așa este, frate. Tu
trebuie să sari în brațele lui Dumnezeu, trebuie să-ți desprinzi picioarele de
pe pământ; să treci peste barierele denominaționale, să te prinzi de fiecare
bărbat și femeie care-L cunoaște pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și să

mergi înainte. Dărâma barierele! Dărâma îngrăditurile, pentru că vulturii nu vor zbura dacă sunt îngrădiți.

Vedeți? Ea l-a găsit și,
o, a fost minunat atunci când a zburat pentru prima dată, fiindcă era un vultur.

Fără îndoială, toți
vulturii care sunt în seara aceasta aici, doresc să zboare pentru că nu au făcut-o încă niciodată. Poate că cei mai mulți nici nu știu ce înseamnă să fii umplut cu Duhul Sfânt; poate nici nu știu ce înseamnă să-ți sune în inimă clopoțelii bucuriei lui Dumnezeu; poate ați vrea să vedeți puterea lui Dumnezeu lucrând astfel încât orbul care stă în seara aceasta aici, să își capete vederea. Poate vreți să vedeți Îngerul lui Dumnezeu făgăduit în Biblie, și despre care v-am vorbit săptămâna trecută când v-am arătat că El va face aceleași lucruri pe care le-a făcut în zilele Sodomei.

Da, aceasta se va repeta
chiar înainte de venirea Domnului Isus.

Noi am discutat despre
Bărbatul care l-a vizitat pe Avraam – Biserica aleasă. Dar acolo erau încă doi trimiși (îngeri), adică un Billy Graham modern, sau un Jack Schuller, care au mers în Sodoma ca să-i cheme afară pe cei căldicei și i-au lovit pe oameni cu orbire prin predicarea Evangheliei.

Dar la cei aleși, la
Avraam și la ai săi, a venit un înger.

Uitați-vă numai ce a făcut

El acolo.

El l-a întrebat pe Avraam:

„Unde este nevastă-ta, Sara?” V-ați întrebat vreodată de unde știa El că Avraam era căsătorit? De unde știa cum o cheamă?

Și Avraam i-a răspuns:

„Este în cortul aflat la spatele Tău.” Apoi, când Îngerul a început să-i transmită mesajul, Sara a râs în sinea ei, iar El l-a întrebat pe Avraam: „De ce a râs Sara?”

Un vultur va înțelege

imediat această paralelă și va ști că suntem în zilele din urmă.

Domnul Isus a spus: „*Cum*

a fost în zilele Sodomei și Gomorei, așa va fi și în zilele când se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.30).

Prieteni, poate sunt prea

aspru cu voi, deși nu vreau aceasta, pentru că am o singură dorință: să

înțelegeți că cei născuți din Dumnezeu, din Duhul Lui, cred tot ceea ce spune și face Dumnezeu.

Astăzi, El vrea să adune

un popor care să nu fie legat de nici o organizație. Da, El vrea o biserică

liberă, răscumpărată, în care toți să fie în părtășie prin unitatea Duhului:

metodiști, baptiști, prezbiterieni, luterani, penticostali, nazarinei, pelerini sfinți, etc.

Acesta este motivul pentru

care în fața noastră stă o singură întrebare: Vrem să-L urmăm cu adevărat pe Domnul Isus? Noi ne pregătim să ne luăm zborul și să nu ne mai întoarcem niciodată. Vom sta în ceruri până va trece necazul cel mare, apoi vom reveni pentru Împărăția de o mie de ani. Este un zbor lung – este calea spre slavă.

Fraților, Vulturul IeHoVaH

vine! Îi simțim puterea; Îi vedem umbra; Îl auzim vorbind printre ai Săi, pentru că El a spus: „*Oile Mele cunosc glasul Meu; ele nu merg după un străin.*” (Ioan 10.5).

Dacă voi, cei care sunteți

aici în seara aceasta, nu ați trecut încă prin experiența nașterii ca vultur, fie ca Domnul să vă ajute să-L primiți acum când ne rugăm cu capetele plecate.

Câți dintre voi își dau

seama la încheierea acestui serviciu că nu sunt creștini adevărați? Poate aparții de o biserică, poate ești trecut în registrul uneia din cele mai mari organizații – eu nu am nimic împotrivă la aceasta, dar vă întreb: Aveți credință să vă ridicați de pe targă? Aveți credință să primiți vindecarea atunci când doctorul a făcut tot ce a putut pentru voi și spune că nu mai este nici o șansă? Puteți să vă ridicați și să spuneți: „Doamne, eu cred tot ceea ce ai spus Tu și sunt gata pentru zbor!”?

Oricine ai fi, bărbat sau

femeie, tânăr sau tânără, etc. dacă n-ai avut încă acea experiență cu Dumnezeu, dacă nu ești încă sigur că El Își respectă Cuvântul, pășește înainte și vei vedea.

Dacă El te ridică în aer,

înseamnă că ești un vultur. Atunci Domnul va veghea asupra ta și asupra Cuvântului Său ca să-L împlinească cu tine. Dar nu uita: vrea să vadă și ce faci tu pentru aceasta. Nu te teme însă de nimic, pentru că El te va lua, te va

prinde, te va purta sus și te va duce în Împărăția Sa.

Dacă nu ești creștin și totuși dorești să fii amintit în rugăciunea de încheiere, pleacă-ți capul, ridică mâna și spune: „Amintește-mă și pe mine în rugăciune, frate Branham.”

Dumnezeu să te binecuvânteze. Și pe tine... și pe tine. În spate, în rândul din mijloc sunt mai mulți. Câți sunt acolo?

Priviți-le mâinile.
Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haide, ridicați mâinile și spuneți: „Amintește-mă și pe mine!”

Spuneți: „Adu-Ți aminte de mine, Doamne, pentru că eu nu sunt creștin. Aparțin într-adevăr de biserica penticostală sau de „sfinții pelerini”, sau de bapțiști, etc, dar nu sunt un creștin adevărat. Eu merg acolo numai pentru că e o biserică. Ai milă de mine, Doamne. Îmi ridic mâna spre Tine și Te rog să mă ajuți.”

S-au ridicat câteva sute de mâini. Mai este cineva care vrea să spună: „Amintește-Ți de mine, Doamne, pentru că Te cred...”

Ce este păcatul? Când un bărbat sau o femeie se îndoieste de Cuvântul lui Dumnezeu, face păcat, pentru că Cuvântul spune: „*Cine nu crede, a și fost judecat...*” (Ioan 3.18).

Credeți lucrul acesta?

Deci ce este păcatul? Necredința. Dacă în inima voastră este necredință, rugați-vă chiar acum ca să fiți eliberați de ea.

Doamne, ne apropiem de încheierea serviciului din seara aceasta, de aceea Îți mulțumim pentru toate exemplele pe care ni le-ai dat: natura, Cuvântul, viața păsărilor, viața vulturilor, viața copacilor, etc. Îți mulțumim în mod deosebit pentru Exemplul cel mai mare pe care ni l-ai dat: Viața lui Isus Hristos care se reflectă în noi prin Duhul Sfânt.

Când era pe pământ, El a spus: *„Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine.”* (Ioan 14.10).

Vedeți? Iar atunci când Andrei l-a adus pe Petru la El, Domnul i-a spus cum îl cheamă și cine este tatăl lui. Când a auzit acele cuvinte, Petru a înțeles imediat că El era Mesia cel așteptat.

Când Filip s-a dus la Natanael și i-a spus că L-a găsit pe Mesia, acesta nu l-a crezut, dar când s-a apropiat de Isus, iar el i-a spus:

„Iată un israelit în care nu este viclesug”, Natanael l-a întrebat uluit:

„Rabi, de unde mă cunoști?” Și Isus i-a răspuns:

*„Te-am văzut înainte să
te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Atunci Natanael a spus
fără nici o umbră de îndoială: *„Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Tu
ești Împăratul lui Israel.”* (Ioan 1.45-49).

Vedeți? Natanael a înțeles
că El era Mesia.

Și într-o zi, pe când Isus
stătea lângă o fântână din Samaria,, s-a apropiat de El o femeie păcătoasă,
care avea nume rău în cetate. El a intrat în vorbă cu ea, iar atunci când i-a
spus situația în care era și că a avut cinci bărbați, femeia l-a răspuns:

*„Doamne, văd că ești
proroc. Noi știm că va veni Mesia și că El ne va spune toate lucrurile.”* Atunci
Domnul i-a spus: *„Eu, Cel care-ți vorbesc, sunt Acela.”*

Când a auzit aceasta,
femeia și-a lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate strigând: *„Veniți
să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta
Hristosul?”* (Ioan 4.19,25-26, 29).

Noi știm că El a spus în
Ioan 5.19, că nu poate face nimic de la sine, ci *„Fiul face numai ce vede pe
Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”*

De asemenea, știm că El a
făgăduit că în timpul sfârșitului, înainte ca harul să treacă la evrei, Domnul

va face aceleași lucrări care s-au întâmplat în zilele Sodomei, iar noi le putem vedea întorcându-se și întâmplându-se chiar sub ochii noștri. Vedem cum ziarele, radioul și televiziunea, vorbesc despre Rusia și lumea atee, despre comunism și despre pretențiile tuturor. Apoi vedem prăbușirea moralei: oamenii se sinucid, beau, spun tot felul de glume murdare de la Hollywood, etc. Totul s-a stricat, iar noi trebuie să trecem prin toate acestea. Suntem în mijlocul timpului sfârșitului; totul ajunge la capăt.

O, Doamne, Te rugăm să faci ca nici unul din cei care și-au ridicat mâna în seara aceasta, să nu fie păcătos când se va întâlni cu Tine. Iartă-i chiar acum de toate păcatele lor și dăruiește-le Duhul Tău, Doamne, și viață veșnică, pentru că Cuvântul Tău spune:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Îngăduie aceasta pentru fiecare dintre ei, Doamne.

Fă ca atunci când vom fi pe partea cealaltă, să am bucuria de a le strânge mâinile, iar ei să-mi spună: „Eu L-am primit pe Isus Hristos ca Mântuitor, în seara aceea la Chautauqua.

Umple-i cu Duhul Sfânt pe cei care nu L-au primit încă: bolnavilor dă-le credință pentru vindecare și ajută-ne să ne smerim și să ne supunem Ție, astfel încât să poți veni să Îți împlinești făgăduința dată în Ioan 14.12:

„Cine crede în Mine, va

face și el lucrările pe care le fac Eu..." Dăruiește-ne aceasta, Doamne, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Cred că cei care ați ridicat mâinile, ați făcut-o sincer, de aceea, imediat ce voi termina cu rândul de rugăciune, am să mă rog pentru voi în Numele Domnului Isus.

Sunt foarte mulți bolnavi, de aceea, întâi voi termina rândul de rugăciune. Nu trebuie să veniți aici, pentru că dacă L-ați primit cu adevărat când ați ridicat mâna, El v-a și primit, pentru că numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, încă înainte de întemeierea lumii.

Să nu aveți odihnă până nu veți simți vântul acela care vine de pe aripile Vulturului, ca în ziua de rusalii.

A-L avea pe Dumnezeu nu înseamnă a avea respectul oamenilor.

Eu știu că există un grup de fanatici care poartă numele de penticostali, dar vreau să vă spun că ei nu sunt penticostali adevărați, ci doar niște fățarnici. Să știți însă că există un Duh Sfânt adevărat. De ce să primiți un înlocuitor atunci când cerurile sunt pline de Cel adevărat?

Înțelegeți? Nu faceți aceasta, pentru că atunci Dumnezeu vă va da Duhul Sfânt.

Petru a spus în ziua de

rusalii că „făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” (Fapte 2.39). Așa este.

După ce se termină

serviciul de vindecare, deci rugăciunea pentru bolnavi, aș vrea să veniți în jurul altarului și să vă aduceți mulțumirile înaintea lui Dumnezeu, astfel încât oamenii de aici să vadă că L-ați primit pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru personal, deoarece El a spus: „Pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu din ceruri.” (Matei 10.32).

Domnul să vă
binecuvânteze.

Acum vom chema rândul de rugăciune, dar înainte de a face aceasta, aș vrea să vă mai spun ceva. Este târziu, dar nu prea târziu. De fapt niciodată nu este prea târziu câtă vreme trăim în trupul acesta.

Cred că Petru predica
toată noaptea Evanghelia Duhului Sfânt, și la fel a făcut Pavel.

De altfel, Biblia spune că odată, Pavel și-a lungit vorbirea până după miezul nopții și un tânăr care stătea pe fereastră, a adormit și astfel a căzut de la al treilea cat și a murit. Dar Pavel s-a așezat peste el și viața a venit înapoi. De aceea Îl cred eu pe Dumnezeu.

Dacă printre noi sunt și străini care n-au mai fost la adunările mele, vreau să știe că eu nu pretind că

aș fi un vindecător divin. Adevărul este că orice om care pretinde că el poate să vindece, este un mincinos (înțelegeți?) și nu este trimis de Dumnezeu, deoarece nu există nici o altă vindecare decât vindecarea divină. Da, nu există nici un medicament care să poată vindeca. Eu n-am întâlnit nici măcar un medic care să afirme că ar exista vreunul.

Ați citit articolul din
„Reader’s Digest” intitulat „Miracolul Donny Martin”?

Eu am fost acolo și i-am
auzit spunând:

„Noi nu pretindem că
suntem vindecători, ci doar asistăm natura, pentru că există un singur
Vindecător și acesta este Dumnezeu. Noi nu putem crea nici un țesut, dar putem
menține curat locul respectiv, în timp ce Dumnezeu creează țesutul.

Aceștia sunt adevărații
medici.

Înțelegeți? Medicul poate
așeza un os, dar nu îi poate vindeca, deoarece Dumnezeu este singurul
Vindecător.

Cineva mi-a spus: „Ce
zici, penicilina ucide virusul gripei?” dar eu l-am întrebat: „Ai avut vreodată
casa plină de șobolani? Ai pus otravă? Ai avut găuri prin casă? Otrava va ucide
șobolani, dar nu astupă găurile, este adevărat? Același lucru îl face și
penicilina: ucide virusul, dar nu vindecă pentru că Dumnezeu este singurul
Vindecător.

Psalmul 103.3 spune: „*Eu sunt Domnul care vindec bolile tale.*” Doctorii își iau propriile medicamente și totuși mor, așa că Dumnezeu este singurul Vindecător. Și El a avut grijă să ne dea vindecarea atunci când a murit Isus pe Calvar.

„...El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).

Este adevărat ceea ce spun?

Dar unii spun: „Frate Branham, eu am fost mântuit acum câteva minute.” Nu-i adevărat, frate și soră. Tu ai fost mântuit acum o mie nouă sute de ani, iar acum cinci minute ai acceptat și ai intrat în drept. Înțelegeți? Așa este.

Voi, tinerii din paturi și de pe tărgi, voi, care stați bandajați și neputincioși, voi care suferiți cu inima, voi care aveți atâtea boli. Da, voi toți ați fost vindecați acum o mie nouă sute de ani, așa că tot ce vă trebuie este credința s-o acceptați.

Dacă ai fost păcătos, Dumnezeu n-a coborât acum câteva minute ca să te mântuiască, ci acum ai venit tu la El și ai primit mântuirea prin credință, acceptând ceea ce El a făcut deja pentru tine.

Nimeni nu poate vindeca, pentru că Dumnezeu este singurul Vindecător și El v-a vindecat deja. Voi trebuie să dovediți doar că aveți credință în Dumnezeu și atunci vindecarea

este a voastră, vă aparține, pentru că o primiți prin credință.

În îndurarea SA, Dumnezeu ne trimite Cuvântul Său. Pentru aceasta a pus în biserică Sa diferite slujbe: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători. El a făcut aceasta pentru desăvârșirea sfinților. Și în fiecare biserică, Domnul a pus nouă daruri duhovnicești care sunt date de Dumnezeu mai dinainte, pentru că *„darurile și chemarea sunt fără pocăință”*. Știați aceasta? Desigur, Dumnezeu le așează în biserică Sa. Prorocul Zaharia a spus că va veni o zi când *„nu va fi nici zi, nici seară (ci va fi semiîntuneric); dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7).

Ați citit vreodată aceasta în Scriptură? Desigur.

Ce s-a întâmplat? Din punct de vedere geografic, soarele răsare în est și apune în vest.

Același lucru s-a întâmplat și cu îndurarea lui Dumnezeu, cu Duhul Sfânt. El s-a revărsat mai întâi peste oamenii din est – acesta este răsăritul Soarelui. Apoi a fost o zi – ziua aceasta care este pe sfârșite -, când este deja semiîntuneric. Astfel, noi am văzut suficientă creștere în Cuvânt ca să fim mântuiți, să ne alăturăm bisericii și așa mai departe.

Dar prorocul mai spune ceva acolo: *„...spre seară se va arăta lumina”* peste oamenii din vest, exact așa cum a fost peste cei din est.

Același soare care se ridică în est, coboară în vest, așa că noi suntem la sfârșitul perioadei de har

acordată neamurilor.

Atunci a venit la oamenii

din est, iar acum vine la cei din vest. Da, același Duh Sfânt care a fost în Omul Isus Hristos și a făcut minuni, a făgăduit că Se va întoarce la apusul soarelui și va face aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost aici cu cei din est.

Fiecare știe că acesta este adevărul.

Ce a făcut El când a venit

în est? Nu a vindecat pe nimeni și nu a susținut niciodată că ar fi un Vindecător divin, ci dimpotrivă, a spus: *„Nu Eu sunt Cel care face aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.”* (Ioan 14.10), pentru că *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19).

Deci, dacă Isus a înviat

din morți și Își ține făgăduința că va face aceste lucruri, așa va fi.

Dacă El ar sta în seara

aceasta aici, iar tu ai veni la El și I-ai spune: „Doamne, vindecă-mă Te rog, pentru că sunt bolnav!”, ți-ar răspunde imediat: „Fiule, Eu am făcut aceasta atunci când am murit pentru tine pe Calvar. Atunci am fost lovit pentru fărădelegile tale și prin rănilor Mele ai fost vindecat.”

El a avut putere să facă

semne prin care a dovedit că este Mesia. Și dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, El va da și celor din vest același semn mesianic pe care l-a dat celor din est, deoarece a făgăduit că va face aceasta.

Cum au cunoscut oamenii că
El era Mesia?

Andrei l-a dus pe fratele
său, Petru, la Isus și deși nu-l văzuse niciodată, El i-a zis: „*Tu ești
Simon, fiul lui Iona.*”

Astfel, acel pescar fără
carte, care nu știa nici măcar să-și scrie numele, a devenit conducătorul
bisericii pentru că a crezut.

Filip s-a dus repede după
Natanael și i-a zis că l-a găsit pe Mesia. Când a auzit aceasta, Natanael i-a
răspuns îndoielnic: „Poate ieși ceva bun din orașelul acesta de țară, numit
Nazaret?”

„Vino și vezi~” i-a
răspuns Filip.

Acesta este cel mai bun
lucru pe care-l poate face cineva. După aceea, Filip i-a povestit ce-i spusese
Isus lui Petru. Probabil discuția lor suna cam așa: „Moise ne-a spus că atunci
când va veni Mesia, El va fi Dumnezeuul Proroc.”

Câți din voi știu că
acesta este adevărul?

„*Domnul Dumnezeuul
vostru, vă va ridica din mijlocul vostru un proroc ca mine.*” (Deuteronom
18.15).

Știați că în textul acela
Moise vorbea despre Mesia, Dumnezeuul Proroc?

Probabil, Filip i-a spus
lui Natanael: „Omul acesta îndeplinește această condiție.”

S-au dus deci acolo unde
era Isus, iar când au intrat în adunare,
Isus l-a privit pe Natanael și i-a spus: „*Iată un israelit în care nu
este viclesug!*” Când a auzit aceste cuvinte, Natanael l-a întrebat mirat: „*Rabi
(Învățătorule), de unde mă cunoști? M-ai văzut vreodată?*”

Și Isus i-a răspuns: „*Te-am
văzut când erai sub smochin, înainte să te cheme Filip.*”

Atunci Natanael a căzut cu
fața la pământ și a zis: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui
Israel.*” (Ioan 1.45-49).

Filip făcuse aproximativ
30 de mile (aproximativ 45 Km), 15 zile dus și 15 zile întors, ca să îl aducă
pe Natanael la Isus. Cum fusese posibil ca Isus să-l cunoască?

Priviți femeia
samariteană. De îndată ce Isus i-a spus că trăia în păcat și i-a dezvăluit
lucrurile ascunse ale inimii ei, ea a recunoscut că Cel ce stătea în fața ei
era Mesia.

Vedeți? Iudeii îl așteptau
pe Mesia, și la fel făceau samaritenii. Dar noi, neamurile, stăteam cu ciomagul

ascuns la spate și ne închinam la idoli, pentru că nu Îl așteptam pe Mesia. De fapt, la prima Sa venire El nu a venit pentru neamuri, de aceea le-a spus ucenicilor Săi: *„Să nu vă duceți la neamuri, pentru că vremea lor nu a venit încă. Duceți-vă la oile pierdute ale casei lui Israel.”*

Deci samaritenii Îl așteptau. Și când S-a întâlnit cu acea femeie la fântână, El i-a zis: *„Dă-Mi să beau!”*

Uimită, femeia l-a răspuns: *„Cum! Noi nu avem nici o legătură unii cu alții, deci cum este posibil să ceri apă de la mine?”*

Dar Isus a continuat să vorbească cu ea, apoi i-a spus care era necazul ei:

*„Du-te”, i-a zis El,
„de cheamă pe bărbatul tău și vino aici!”*

„Nu am bărbat!” a răspuns femeia.

*„Bine ai zis că n-ai bărbat,
pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.”*

„Doamne...”

Vedeți? Când a făcut aceste lucruri, iudeii au spus că este ghicitor, Beelzebul, dar ce le-a răspuns Domnul? *„Vă iert pentru vorbirea aceasta, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și dacă veți vorbi așa și împotriva Lui (iată ziua în care trăim noi) nu va mai exista nici o iertare, nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare.”*

Câți știu că acesta este adevărul? Deci, dacă nu credeți ceea ce vedeți cu ochii voștri, mai bine tăceți! Nu spuneți nimic, ci mergeți mai departe liniștiți. Înțelegeți? Și aceasta pentru că Isus a spus: *„Acest lucru nu vă va fi iertat niciodată!”*

Ce făcea Isus? Prin Duhul lui Dumnezeu, El deosebea necazurile oamenilor, iar ei Îl numeau „un duh rău!” Vedeți? Ei huleau prin faptul că Îl numeau „duh rău” chiar pe Duhul lui Dumnezeu.

Și ce le-a spus Isus? *„Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?”* (Matei 16.3). și: *„Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și ziua Mea.”*

Ei știau că Mesia urma să fie Dumnezeul Proroc, dar nu puteau înțelege cum vine aceasta, deoarece ochii lor erau orbiți să nu poată înțelege acest lucru. Acesta este motivul pentru care Domnul le-a spus că au ochi, dar nu văd; au urechi, dar nu aud și nu pot înțelege.

Și vă spun: același lucru se petrece și astăzi printre neamuri.

Aș vrea să ascultați cu atenție ceea ce voi spune în continuare.

Înainte să plece, Domnul a făgăduit că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea...*” (Ioan 14.12).

Câți dintre voi cred că Dumnezeu este infinit? Desigur, credeți aceasta. Înseamnă că dacă El hotărăște ceva, trebuie să facă acel lucru pentru că altfel greșește.

Vedeți? Eu greșesc tot timpul pentru că sunt om, dar Dumnezeu nu poate greși, pentru că El nu are limite. El nu poate spune: „Aici am greșit, așa că voi mai încerca o dată.”

Ceea ce face Dumnezeu este desăvârșit, așa că dacă El a dat un semn după care urma să fie recunoscut Mesia, înseamnă că toți cei care au crezut acel lucru, când au văzut semnul, sunt acum în slavă.

Priviți! El nu poate lăsa neamurile să intre în slavă fără să dovedească întâi, la sfârșitul vremii, că El este Mesia, așa cum a dovedit și la sfârșitul vremii de har a evreilor.

Atunci El a făgăduit că „*așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17.30).

Și iată că este exact așa, prieteni, dar aceasta nu ni se datorează nouă. N-aș vrea să credeți că încerc să laud pe cineva de la Evanghelia Deplină, pentru că nu este adevărat, ci vreau să spun doar că penele mele au aceeași culoare ca penele lor. Dar nici de aceasta nu este vorba acum, deoarece aici este loc pentru toți. Voi știți că atunci când Iacov a săpat cea de-a treia fântână, a spus: „*Este loc pentru*

toți!” Da, metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, oricine vrea, poate să vină. Mulți oameni din biserica baptistă, de unde vin eu, au primit botezul cu Duhul Sfânt. La fel s-a întâmplat cu prezbiterienii, cu mulți din cei care se trăgeau din familia tatălui meu și înainte fuseseră catolici: au venit și au primit Duhul Sfânt. De ce? Pentru că El a fost dat pentru toți: pentru cine crede și vrea.

Dacă ești născut vultur și privești în sus, vezi Ceva ce zboară pe deasupra și aduce binecuvântările Domnului. Atunci pregătește-te, apucă-te de El și ține-te bine, căci Acela este Dumnezeu.

Ceasul a sosit. Stâlpul de Foc ni s-a arătat din nou, iar voi puteți vedea fotografia Lui, una dintre ele aflându-se chiar la Washington D.C., sub drept de autor, iar dacă eu voi muri, dacă nu vă voi mai vedea niciodată, să nu uitați că posedați cu toții dovada că mărturia mea este adevărată. Oamenii de știință știu aceasta, și la fel biserica. Ba mai mult, eu am umblat pretutindeni în lume, așa că și lumea știe că acesta este adevărul, ceea ce înseamnă că totul este pregătit pentru judecată, iar judecata vine într-o singură situație: dacă refuzi harul.

Dacă cineva refuză harul, nu-i mai rămâne nimic altceva decât judecata. Aceste țări au refuzat îndurarea Lui. Billy Graham, Jack Schuller, Oral Roberts și mulți alții, predică Evanghelia peste tot, mulți dintre ei fiind însoțiți de semne și minuni. Sunt daruri de vindecare, de prorocie și toate celelalte, dar cu toate acestea oamenii le nesocotesc și merg mai departe în căile lor: beau, joacă jocuri de noroc, râd și batjocoresc Cuvântul și slujitorii Domnului, curvesc, etc., într-un cuvânt, trăiesc în păcat, așa că le-a mai rămas un singur lucru: bomba cu hidrogen. Spre aceasta se îndreaptă ei.

Țineți minte că vă spun aceasta în Numele Domnului: judecata este asupra acestui popor, pentru că a

refuzat mila lui Dumnezeu pentru ultima dată. Nu mai este nici o nădejde pentru ei. Vor mai fi câțiva oameni care vor veni să primească Duhul Sfânt, dar judecata Americii este la un pas de noi. Notați-vă aceste lucruri și apoi urmăriți cum se vor desfășura lucrurile.

Bine. Acum putem să ne rugăm pentru bolnavi. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, este adevărat? Iar dacă este Același, înseamnă că și acum trebuie să procedeze în același mod și cu aceeași putere, singura diferență fiind că trupul Lui se află acum la dreapta lui Dumnezeu. Noi credem cu toții aceasta.

El stă la dreapta lui Dumnezeu; pe tronul lui Dumnezeu. Acela nu este scaunul Lui de domnie, dar când va reveni, El se va așeza pe scaunul Său de domnie, ca Fiu al lui David.

Acum, El stă pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu, până când ultimul vrăjmaș va fi făcut așternut picioarelor Sale. Apoi, într-o zi, El se va întoarce și va aduce cu Sine sufletele nemuritoare, ca să trăiască în trupuri de slavă împreună cu El, în timpul celor o mie de ani și apoi pentru totdeauna.

Fiți atenți! Noi trăim în timpul sfârșitului, iar judecata este la un pas de noi. În seara aceasta vi se mai oferă încă mila Sa. Este ultima seară în care ne mai întâlnim, iar voi m-ați invitat să mai vin printre voi. Dacă El va îngădui, o voi face bucuros, deoarece doresc să-i pot ajuta pe lucrătorii dintre voi.

Pe mine nu mă interesează din ce biserică sau denominațiune veniți, pentru că nu am nimic împotriva lor, dar sunt împotriva păcatului care se dezvoltă în ele și a faptului că voi permiteți aceasta. Și nu numai atât! Sunt împotriva păcatului din fiecare om; sunt împotriva păcatului din națiune și din lumea întreagă. Sunt împotriva

păcatului pentru că Dumnezeu este împotriva lui, iar eu trebuie să fiu credincios Cuvântului. Așa este. Chiar dacă va trebui să rămân singur, eu voi sta tot de partea Lui, deoarece convingerea mea sinceră este că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul și afară de El, totul este numai minciună. Acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu.

Dumnezeu mi-a făgăduit aceasta. El mi s-a arătat în chip de Înger, iar voi mi-ați citit cartea referitoare la vizita Lui. Acest Adevăr a fost dovedit, iar voi ați putut vedea cu toții că acesta este adevărul.

Acum vom chema rândul de rugăciune. Ne vom ruga pentru bolnavi și vom vedea ce spune Duhul Sfânt. Desigur, unii dintre cei bolnavi nu posedă numere de rugăciune. Câți dintre cei bolnavi nu au număr de rugăciune? Ridicați mâna. În ordine...

.. Știați că apostolul Pavel a fost numit nebun? Festus este cel care i-a spus: „*Ești nebun, Pavele!*” (Fapte 26.24). Ce înseamnă cuvântul „nebun”? „Dement.”

Da, în timp ce Pavel predica Evanghelia aceasta în fața lui Agripa, Festus i-a spus: „*Ești nebun, Pavele!*”

Și ce-a răspuns Pavel? „*Mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților noștri, iar voi numiți aceasta nebunie?*” Vedeți?

O, eu sunt fericit pentru că pot să mă alătur mărturiei lui Pavel, deoarece fac același lucru.

Când era pe pământ, Isus a fost atins odată de o femeie care s-a strecurat prin mulțime. Ea se gândea: „O, dacă mă voi atinge măcar de marginea veșmântului Său, voi fi vindecată.”

Vedeți? Noi avem Scriptura care ne dovedește acest lucru, dar ea nu o avea.

Câți își amintesc întâmplarea aceasta din Biblie? Desigur. Ea își zicea: „Eu Îl cred. Cu El este ceva și eu cred că este sincer. Cred că El e Mesia.”

Astfel, s-a strecurat prin mulțime și s-a atins de veșmântul Lui, după care s-a retras din nou în mulțime. Toată lumea Îl atinge și Îl bătea prietenește pe umăr, dar cu toate acestea, El S-a întors (vorbesc pentru cei care nu au numere de rugăciune), S-a oprit, a privit în jur și a întrebat: „*Cine s-a atins de Mine?*”

Întrebarea Lui părea atât de absurdă încât chiar și Petru L-a muștrat. Cu alte cuvinte, cred că I-a zis: „Cum adică s-a atins cineva de Tine? Toți cei prezenți Te îmbulzesc și Te ating. Ce vrei să spui? Cum crezi că am putea spune cine Te-a atins, doar toți fac aceasta?”

Dar Isus a răspuns:
„Totuși, de Mine s-a atins cineva, deoarece am simțit cum M-a părăsit puterea.”

... După înviere, El a umblat cu ucenicii timp de patruzeci de zile, după care S-a înălțat la cer.

Apoi, la câțva timp de la înălțare, El s-a întâlnit cu Pavel pe drumul Damascului și l-a atins. Ce a văzut Pavel când a privit în sus? Un Stâlp de Foc, este adevărat? Și din acel Stâlp i-a vorbit o Voce care spunea: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*”

Uimit, Pavel a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne? Pe cine prigonesc?*” Și Domnul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus.*”

Același Dumnezeu care a fost în pustie cu copiii lui Israel; a locuit apoi într-un trup de carne creat de El însuși, și nu s-a născut prin pofta cărnii pentru a ne da viața, și care Și-a vărsat sângele pe Calvar ca să ne sfințească viețile, astfel încât să poată veni (același Dumnezeu, același Duh) să locuiască în biserică Sa și să continue lucrarea lui Hristos până la desăvârșire.

Noi am ajuns în ultimele zile. El este aici și s-a lăsat fotografiat. George J. Lacy, responsabilul FBI pentru documente litigioase, a vorbit în fața oamenilor din Houston, la Laboratorul Shell și a spus:

„Eu sunt un critic, așa că l-am criticat și pe domnul Branham spunând că este vorba doar de psihologie, dar ochiul mecanic al aparatului de fotografiat nu înregistrează psihologia. Stâlpul de Foc era acolo și a pătruns prin lentilă.”

Aceasta este declarația șefului Departamentului FBI pentru amprente și documente dubioase.

Fotografia, apărută de legea dreptului de autor, este expusă la Washington, iar în ea se vede singura Ființă supranaturală care a fost fotografiată vreodată. Deci acum avem imaginea

aceasta, nu-i așa? Dacă nu mă credeți, puteți să vă interesați la Studioul Douglas sau unde vreți, și veți vedea cele constatate de George J. Lacy. Dacă veți citi cartea „Povestea vieții mele”, veți găsi numele autorului și locul unde a fost făcută.

În acea fotografie Îl puteți vedea, pentru că El vine jos și face aceleași lucrări dovedind că este Același.

Și dacă El este același Hristos și lucrează printr-un păcătos mântuit, prin îndurarea Lui, înseamnă că va lucra și prin tine, care ești tot un păcătos salvat prin îndurarea Lui; și va face aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când era aici ca Fiul lui Dumnezeu, pentru că: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* Este adevărat?

Aceasta este Scriptura, prieteni, iar eu n-aș face nimic din toate aceste lucruri dacă n-ar fi spus Cuvântul că este așa.

Acum faceți liniște. Au venit toți cei cincizeci în rândul de rugăciune?

.....

...Eu nu-l cunosc pe omul acesta, nu l-am văzut niciodată. Este exact ca în timpul Domnului Isus, când Petru a venit la El adus de fratele său Andrei, sau ca atunci când Filip l-a adus pe Natanael.

Dacă Isus Hristos este aici, va face aceleași lucruri pe care le-a făcut cu femeia de la fântână și cu toți ceilalți, indiferent ce este în inima ta. Eu nu te cunosc, dar dacă El îmi va descoperi, vei crede că Cel ce face aceasta este Domnul Isus? Vei crede cu adevărat?

Câți din cei prezenți în sală vor crede?

Fiți atenți! Dacă eu am spus adevărul despre Isus Hristos, El este dator să confirme acest Cuvânt. Da, domnilor. Dacă nu am spus adevărul, El nu va face aceasta, deoarece n-ar putea trece cu vederea nici o greșeală. Voi știți că El nu poate să binecuvânteze o greșeală, dar în schimb este dator să stea în spatele Adevărului și să-L legitimizeze. Și vă spun: El este viu; El trăiește cu adevărat. Înțelegeți?

În ce mă privește pe mine, eu sunt un om la fel ca voi, și va trebui să stau în fața Lui ca oricare altul.

Dacă eu vin, îmi pun mâinile peste voi și spun: „Aleluia! Lăudați-L pe Domnul și veți fi vindecați!” este adevărat. Înțelegeți? Și aceasta pentru că Biblia spune că „*Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa.*” (Iacov 5.15). Eu aș face aceasta pentru că cred. Dar ce ziceți dacă vine aici Duhul lui Dumnezeu și vă spune ceva care știți bine că este un secret pe care eu nu am de unde să-l știu? Numai voi puteți ști dacă acel lucru este adevărat sau nu. Iar dacă Domnul știe ce a fost cu voi, cu siguranță știe și ce va fi în viitor, este adevărat?

Acum stați liniștiți în închinarea-vă Domnului, pentru că în câteva minute aș vrea să trec prin sală. Câți dintre voi promit că vor crede dacă Domnul va lucra?

Eu și omul acesta nu ne-am
întâlnit niciodată. El dovedește aceasta prin faptul că a ridicat mâna. De
aceea, rugăciunea mea este ca Domnul să răspundă. Tot ce vreau este să răspunzi
la ceea ce te voi întreba, deoarece ești conștient că se întâmplă ceva. Dacă
este adevărat, ridică mâna.

Nu știi dacă cei prezenți
în sală văd sau nu, dar între mine și acest bărbat stă aceeași Lumină a cărei
fotografie ați văzut-o.

Acum îl văd pe om îndepărtându-se
de mine. Da, el a venit aici pentru un
copil. (Așa este). Este un bebeluș de vreo trei luni, care are o boală de
inimă. (Acesta este adevărul).

Nu ești de aici, ci vii
din Anderson, Indiana. Du-te acasă și îți vei găsi bebelușul sănătos, în Numele
Domnului Isus Hristos. Crezi? Crede și nu te îndoii! Crede-L pe Dumnezeu din
toată inima ta.

Voi credeți? În ordine.

Dacă nu-ți voi spune nimic
prin acest dar al deosebirii, vei crede? Atunci du-te și artrita te va părăsi.
Frate Kidd, eu te cunosc, de aceea nu am să încerc să te conving prin darul
deosebirii. Am să mă rog pur și simplu pentru tine.

Bunule Dumnezeu, știu că
acest frate bătrân predică Cuvântul Tău încă înainte ca eu să mă fi născut. El
este un bărbat bun. Eu Te-am văzut cum
l-ai ridicat după acea convorbire telefonică și după ce ne-am rugat

pentru el, întrucât era în spital din cauza unui infarct. Acum iată-l aici, ajuns la vârsta de optzeci de ani. Te rog să îl binecuvântezi, și la fel pe soția lui care a lucrat în mina de cărbune pentru ca soțul ei să poată merge în campanii de evanghelizare și să predice Cuvântul. Tată, Te rog să le lungești viețile și să le dai putere.

Eu vorbesc cu ei, iar sora plânge și îmi spune:

„Frate Branham, sunt atât de bătrână și nu știu ce să fac, pentru că avem nevoie de atâtea...” Ajut-o, Doamne. Acopere-i cu binecuvântările Tale, Dumnezeuule. Te rog să vindeci boala aceasta care se agravează sub ochii lor. Te rog s-o vindeci și pe sora noastră, Doamne, și să îndepărtezi boala de stomac. Fie ca toate bolile să plece de peste ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, frate și soră Kidd. Ce este, soră Kidd? Da, ea a fost vindecată chiar aici pe platformă. Cancerul a părăsit-o. Lăudat să fie Domnul pentru că a făcut aceasta.

Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Ai probleme foarte mari cu nervii, nu-i așa? Și stomacul îți este bolnav. (Așa este). Vedeți? Vrei să te duci să mănânci? Atunci du-te și mănâncă. Crede din toată inima. Du-te și mănâncă pentru că Isus Hristos te face bine.

Tu crezi din toată inima?

Dacă Isus îmi va spune ce te supără, vei crede cu adevărat? În ordine. Boala pe care o aveai la coloană, te-a părăsit. Poți merge în drumul tău și să fii vindecat.

Tu crezi din toată inima?

Totul? În ordine. Boala de inimă te părăsește. Du-te bucuros la treburile tale.

Tu crezi? Ai probleme tot

cu spatele. Du-te și fii fericit. Spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Dacă nu-ți voi spune

nimic, ci mă voi ruga doar pentru tine, vei crede că Isus Hristos te vindecă?

Vrei să vii aici? Prin ungerea Duhului Sfânt și din însărcinarea lui Isus

Hristos îmi pun mâinile peste acest om. Fii vindecat.

.....

... Chiar acolo în spate

este cineva care se roagă pentru un copil care are probleme cu nervii, depresii
nervoase. Chiar și tu ai probleme cu nervii și te rogi pentru aceasta. Du-te
acasă și primește ceea ce dorești.

Vedeți? Ce a atins ea? Nu

pe mine, ci L-a atins pe Marele Preot care poate fi atins prin neputințele
noastre...

.....

...Tu ești din Lebanon, Ohio.

(Așa este). Crezi din toată inima că sunt prorocul lui Dumnezeu? Crezi că
Dumnezeu

știe cine ești? Dacă El a știut cine este Petru, știe și cine ești tu. Este
adevărat? În ordine, domnule Alexander. Poți merge acasă și să fii sănătos,
pentru că Isus Hristos te vindecă. Ai credință! Nu te îndoii, ci crede din toată

inima ta.

Vreți să-L slăviți pe

Dumnezeu? Ridicați mâinile și slăviți-L dacă simțiți că vreți să Îi mulțumiți.

Doamne, Îți mulțumim

pentru bunătatea Ta și Te rugăm să îngădui ca oamenii să înțeleagă că Tu ești cu adevărat aici și faci lucrările pe care ai făgăduit că le vei face. Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Vino, soră. Crede. Doamne

Isuse, Te rog s-o vindeci pe femeia aceasta.....

... Femeia aceea care stă

chiar aici și mă privește în timp ce se roagă pentru că are o boală de inimă și dureri de cap. du-te, căci Isus Hristos te vindecă. Du-te și fii sănătoasă.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

... N-aș putea spune cine

ești, dar într-un fel te cunosc, deși nu știu nimic despre tine. Ai venit aici pentru că dorești să scapi de o excrescență, de un neg pe care-l ai la picior, în călcâi. Du-te și crede, pentru că vei primi ceea ce ceri în Numele Domnului Isus. Crede și nu te îndoii.

Bine ai venit. Crezi

lucrurile acestea? Crezi că ele vin de la Dumnezeu?

Se întâmplă ceva acolo printre

voi... Da, voi credeți, ceea ce este foarte bine, pentru că aceasta este condiția

ca să primiți ceea ce cereți.

Eu sunt un străin pentru voi, nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu vă cunoaște și pe voi și pe mine. Dacă El îmi va descoperi care este necazul vostru, veți crede?

Este la fel ca atunci când Isus s-a așezat lângă acea fântână. Acolo a venit o femeie samariteană, iar El a vorbit cu ea și i-a spus tainele ascunse ale inimii.

Când L-a auzit, femeia L-a crezut și a spus că acela era semnul lui Mesia. Este adevărat?...

...Tu te rogi pentru o ființă iubită care este la spital. Este vorba de soțul tău, care are coloana paralizată. (Așa este). Ești din Dayton (Așa este), și te numești Opal Williams. Întoarce-te acasă și primește ceea ce ai cerut. Ia asta și pune-o pe el în Numele Domnului Isus Hristos.

...Noi suntem străini. Nu te-am văzut niciodată și nici tu nu mă cunoști. Iată un tablou minunat care s-a repetat în zilele Domnului Isus și care este consemnat în Biblie, în Ioan 4. Dacă Biblia este încă vie, lăsați-L pe Dumnezeu s-o dovedească. Eu sunt anglo-saxon, iar tu ești etiopiană, după naștere, culoare, rasă.

Isus era iudeu, iar femeia era samariteană. Ea l-a spus: „Noi nu avem nici o legătură unii cu alții, deci nu este normal ca Tu, un iudeu, să ceri ceva de la un samaritean.”

Dar imediat, Isus a

făcut-o să înțeleagă că Dumnezeu este Dumnezeul tuturor popoarelor, ceea ce înseamnă că țara în care trăim sau culoarea pielii noastre nu are nici o legătură cu sufletul nostru. Noi putem face transfuzii de sânge de la unul la altul, pentru că toți suntem creația lui Dumnezeu, dar datorită zonei în care trăim, unii avem culoarea pielii albă, alții galbenă, maronie sau neagră. Acest lucru nu are însă nici o importanță, pentru că toți ne tragem dintr-un singur om: Adam, și suntem creați lui Dumnezeu.

Aceasta este deci o scenă biblică desăvârșită. Noi ne vedem pentru prima dată, așa că vei putea judeca singură dacă ceea ce îți spun din partea Domnului este adevărat sau nu.

Dacă Dumnezeu îmi va descoperi de ce ai venit aici sau ceva despre care eu nu știu nimic, vei crede sincer și vei proceda la fel ca femeia de la fântână? Vei merge să le spui oamenilor: „Cu adevărat Duhul Sfânt este aici și face lucrarea lui Isus Hristos, pentru că eu L-am văzut lucrând printre oameni”, așa cum a alergat femeia de la fântână la oamenii din cetate și le-a spus: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Mesia?”*

Vezi, acesta a fost semnul lui Mesia.

Vor putea toți oamenii de culoare, și toți ceilalți, să facă la fel ca samariteana? Îl veți crede din toată inima? Vă spun în fața Domnului că eu nu am văzut-o pe femeia aceasta niciodată. Ne întâlnim pentru prima dată. Dacă este adevărat, spune aceasta oamenilor.

Acum, dacă Dumnezeu este Dumnezeu, iar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, Își va respecta Cuvântul, pentru că dacă nu Îl respectă, înseamnă nu este Dumnezeu și că nu a

înviat din morți. Dar dacă a înviat din morți, a făcut-o pentru toți, pentru fiecare dintre noi.

Este un tablou biblic desăvârșit.

Domnul să îngăduie aceasta. Eu nu știu nimic despre tine. Nici măcar nu trebuie să te privesc, dar Domnul Isus a vorbit puțin cu femeia dacă Dumnezeu îmi va spune care este necazul tău, vei crede? Tu ai probleme cu nervii. Aceasta este partea cea mai gravă, dar ai probleme și cu stomacul. (Așa este).

Acum crezi? Tu spui:

„Frate Branham, poți ghici aceasta?” Haide să vedem ce spune El despre aceasta.

Oh, mai este ceva: ai un

nodul la piciorul stâng. Acum crezi? Te mai gândești că am ghicit?

Ea este o persoană

cumsecade, cu un duh plăcut, iar Îngerul Domnului stă chiar între mine și ea.

În ziua judecății veți vedea că spun adevărul. Este chiar Îngerul pe care-L puteți vedea în fotografie și stă la mai puțin de 60 cm de mine.

Mai ascultă-mă puțin, soră.

Ai și un prieten pentru care ai vrea să ne rugăm pentru că e paralizat. Acum crezi? Du-te, crede din toată inima și primește tot ceea ce ai cerut.

Voi credeți din toată inima?

Domnul să te binecuvânteze, soră. Crezi că artrita de care suferi te-a părăsit?

Atunci mulțumește-I lui Dumnezeu.

Dacă Domnul îmi va arăta

problema ta, vei crede? Eu nu vă citesc gândurile. Dacă îți spun adevărul,

ridică mâna, apoi du-te acasă și fii vindecat de astmă. Tu nu vei mai tuși. Dacă este adevărat ce am spus, ridică mâna. Du-te frate, și Dumnezeu să te binecuvânteze.

Când ne-am rugat pentru femeia de culoare, a venit o femeie. Da, este chiar acolo jos și are diabet. Te rugai, nu-i așa doamnă? Ridică mâna dacă este adevărat, ca să vadă și ei. Du-te acasă și fii vindecată, pentru că Isus Hristos te face bine. Amin.

Vedeți puterea Duhului

Sfânt după vindecarea acestei tinere? Noi avem aici și avem părtășie. O, când ne adunăm la un loc într-un gând, se întâmplă ceva. Categorie. Dacă veți înlătura îndoielile și Îl veți lăsa pe Duhul Sfânt să lucreze, veți vedea slava Lui.

Vino, soră. Se pare că

Duhul Sfânt începe să lucreze, iar oamenii din sală Îi simt prezența.

Duhul Sfânt este aici.

Acolo în spate este un bărbat care dorește botezul cu Duhul Sfânt. Crede din toată inima, domnule, și Îl vei primi.

Vino, soră. Fii vindecată

în Numele lui Isus Hristos.

Tu ai probleme cu spatele,

dar Isus Hristos te vindecă. Du-te și nu te îndoii.

Vino. Fii vindecat în

Numele lui Isus Hristos. Crezi? Vei crede, dacă Dumnezeu îmi va spune care este necazul tău?

Dar tu, domnule, crezi?
Cel de pe targă...

Tu ai apărut în fața
acestui om. Ești păstor și ai astmă. Pastore Dalton, poți merge acasă și să fii
sănătos, pentru că Isus Hristos te vindecă.

Tu crezi că Dumnezeu te va
vindeca? Crezi că te poate scăpa de cancerul ucigaș pe care-l ai? Primește
aceasta din toată inima, pentru că altfel vei muri. Nu mai poți trăi decât dacă
te încrezi în Dumnezeu. Dacă crezi că El te va vindeca, ia-ți lucrurile și
du-te acasă. Fii vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Câți dintre voi cred că
Isus Hristos este aici? Câți sunteți credincioși? Ridicați mâna.

Tinere care stai aici pe
targă, crezi?

Câți cred? Câți vor să
creadă?

Isus a spus: „*Aceste
semne îi vor urma pe cei ce vor crede: ...dacă își vor pune mâinile peste
bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*” Credeți aceasta? Atunci puneți-vă
mâinile unii peste alții și rugați-vă pentru cel peste care v-ați pus mâinile.

Acum îl mustru pe

Diavolul, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Ieși afară, Satan!

Ești biruit. Lasă-i în pace pe oamenii aceștia pentru că ți-o cer în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -